

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W WOŁOMINIE

z dnia 15 stycznia 2024 r.

**w sprawie ustanowienia roku 2024, Rokiem PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ
W WOŁOMINIE**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023r., poz.40, z późn.zm.) Rada Miejska w Wołominie uchwala, co następuje:

§ 1. Dla uczczenia 100-lecia powstania Parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Wołominie, ustanawia się rok 2024, **ROKIEM PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ W WOŁOMINIE**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wołomina.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Wołominie

Marek Górski

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

ul. Kościelna 54
05-200 WOŁOMIN
tel. kanc. 22 790-07-04

UZASADNIENIE

Z chwilą opublikowana w Wiadomościach Archidiecezji Warszawskiej, nr 4-5/1924 s. 62, informacji o nowoutworzonej parafii w Wołominie z dniem 1 kwietnia 1924 r., rozpoczął się nowy okres dla społeczność wyznania rzymskokatolickiego miasta Wołomina i okolic. Wydzielona z parafii w Kobyłce nowa jednostka duszpasterska rozpoczęła działalność zarówno na polu religijnym jak i społecznym. Te dwie drogi równoległe istniejące, przenikające się i uzupełniające się, dały wielu pokoleniom mieszkańcom Wołomina możliwość duchowego rozwoju i drogowskazem właściwego postępowania w trudnych czasach panowania obu totalitaryzmów.

Wołomińscy parafianie na przestrzeni 100 lat, w dialogu ze swoimi proboszczami i wikariuszami, budowali więź społeczną w duchu wyznawanej religii to jest: działanie na korzyść bliźnich, trwanie w wierze i tradycji, okazywanego miłosierdzia i otwartości.

Budowa i funkcjonowanie parafii przypadło na trudne okresy w dziejach Polski. Były to czasy zniewolenia, takie jak: carat, dwukrotna okupacja niemiecka czy okres stalinizmu i socjalizmu, które jawnie i skrycie prowadziły walkę z Kościołem a przez to z duchownymi i wiernymi. Pomimo tych niesprzyjających okoliczności wołomińska parafia istniała i rozwijała się, bo z niej udało się z czasem wydzielić kolejne wspólnoty: na Wołominku, w południowej części Wołomina i Mostówce. Warto wspomnieć, że w tak krótkim czasie parafianie dwukrotnie wznosili swoją świątynię od przysłowiowych fundamentów, wyposażali ją i dbali o nią co zawsze wiązało się z określonym poświęceniem, w tym i materialnym.

Pracujący w parafii duchowni z serdecznością wspomagali swoich parafian udzielając im sakramentów: chrztu, bierzmowania, małżeństwa oraz odprowadzając na miejsce wiecznego spoczynku. Kapłani brali i biorą udział w wielu przedsięwzięciach społecznych i kulturalnych ważnych dla miejscowej społeczności. Ta dobra współpraca była dostrzegana przez hierarchię kościelną, czego wyrazem były częste w Wołominie wizyty duszpasterskie kolejnych Prymasów Polski i liczne grona biskupów.

100. rocznica istnienia najstarszej wołomińskiej parafii jest dobrą okazją do wspomnienia wszystkich jej budowniczych, przypomnienia zasług wspólnoty parafialnej, a przede wszystkim nowego rozbudzenia świadomości religijnej i chęci wspólnego dzielenia się radością życia.

Duchowni, Parafianie i goście skupieni wokół idei upamiętnienia 100-lecia powstania parafii wnoszą do Rady Miasta wnioski o ustanowienie roku 2024 –

Rokiem Parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Wołominie.

Ks. Witold Gajda

UZASADNIENIE
w sprawie ustanowienia roku 2024,
ROKIEM PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIE W WOŁOMINIE

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2023 roku, poz.40, z późn.zm.) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. Zadania własne obejmują sprawy z zakresu promocji gminy i współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw, wspierania i upowszechniania idei samorządowej, w tym tworzenia warunków do działania i rozwoju jednostek pomocniczych i wdrażania programów pobudzania aktywności obywatelskiej; współpracy i działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w [art. 3 ust. 3](#) ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie; czy współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.

Parafię erygował Kard. Aleksander Kakowski 1 kwietnia 1924 roku wydzielając ją z parafii Świętej Trójcy w Kobyłce. W XV w. była to drobno-szlachecka wieś o nazwie Wolumino. W 1825 r. miała zaledwie 90 mieszkańców; rozwinęła się dzięki linii kolejowej poprowadzonej w 1862 r. Prawa miejskie Wołomin otrzymał 4 lutego 1919 r. Wierni w 1902 roku wybudowali tu małą kapliczkę istniejącą, obok kościoła, do dnia dzisiejszego (obecnie jest to Kaplica codziennej adoracji Najświętszego Sakramentu – od 6.30 do 17.50 z wyjątkiem niedziel i świąt). Plac pod budowę kościoła poświęcił 24 listopada 1906 roku Ks. Franciszek-Ksawery Marmo, proboszcz z Kobyłki. Budowę kaplicy (tak nazywano świątynię, gdyż na budowę kościoła trzeba było mieć zgodę cara z Petersburga) rozpoczęli sami mieszkańcy w 1908 r. w stylu neogotyckim (projektant jest nieznany).

Świątynia w stanie surowym, pokryta dachówką, była gotowa w 1914 r. Wojna przerwała dalszą budowę. Mszę Św. zaczęto odprawiać w 1920 r. Pierwszy proboszcz, Ks. Jan Gołędzinowski duszpasterzował w Wołominie do 1932 r. (kiedy to odszedł do budowy kościoła Chrystusa Króla w Warszawie-Targówku): ukończył kościół o powierzchni 200 m², wstawił trzy ołtarze, organy i ławki, ułożył posadzkę z terakoty; zbudował także plebanię. Podczas pierwszej wizytacji kanonicznej, 27 sierpnia 1927 roku, Kard. Aleksander Kakowski konsekrował kościół.

Podczas walk o Wołomin w sierpniu 1944 roku wojska rosyjskie zniszczyły połowę wieży; resztę wysadzili Niemcy 5 września 1944 roku: ciężar cegieł zniszczył prawie cały kościół: ocalało tylko prezbiterium i ołtarze. Ks. Apoloniusz Kosiński zbudował tymczasową kaplicę, którą w październiku 1946 r. poświęcił Kard. August Hlond. Kolejny proboszcz, Ks. kan. Walenty Zasada (więzień Dachau), zbudował 10-głosowe organy w kaplicy grające do dnia dzisiejszego. Dopiero Ks. Mieczysław Grabowski w latach 1950-1953 wybudował obecny kościół, dwukrotnie większy od zburzonego przez Niemców. Z dawnego kościoła pozostało prezbiterium i trzy ołtarze. Autorem projektu był prof. Stanisław Marzyński.

Początkowo miał poświęcić kościół Kard. Stefan Wyszyński w dniu 26 sierpnia 1953 roku, ale przełożył uroczystość na 11 października; po aresztowaniu w dniu 25 września nie mógł przybyć, więc uczynił to Bp Wacław Majewski. Kolejny proboszcz, Ks. prał. Jan Sikora, dobudował dwie wieże, położył elewację zewnętrzną i umeblował kościół. Uroczystości konsekracyjnej (także ołtarza, w którym umieszczone zostały relikwie św. Jozafata Kuncewicza, św. Andrzeja Boboli oraz św. Barbary) w dniu 6 października 1966 roku przewodniczył Prymas

Stefan Wyszyński. Nowy proboszcz sprowadził do parafii Siostry Michalitki, (**Zgromadzenie Sióstr św. Michała Archanioła**) które do dziś pomagają w katechizacji dzieci oraz w pracach w kościele i na plebanii. Dzięki staraniom Ks. prał. Jana Sikory w kolejnych latach zostały wymienione czyli zbudowane nowe organy, a także nowe wnętrza świątyni.

W tym czasie powstały też trzy nowe parafie: Św. Józefa Robotnika, MB Królowej Polski i NMP Królowej Różańca Św. w Majdanie. Przy kościele znajduje się grota z figurą MB z Lourdes zbudowana przez Ks. Mieczysława Grabowskiego w setną rocznicę objawień w Lourdes.

W związku z powyższym podjęcie przedmiotowej uchwały jest zasadne.